

žino so resnično usmilenja in pomoči vredni, ker so po nedolžnem ob vse svoje premoženje in stanje prišli, ker si niso mogli nič živeža oteti. Nekterim so še dnarji zgoreli, in tako so prisiljeni druge dobrotljive ljudi milošnje prositi. Ker jim je vse pogorelo, da je njih škoda na 10.000 fl. cenjena, se vé, da ne bodo toliko dobili, da bi si zopet hiše, hleve, pode in druge reči napravili. Ker niso bili za-varovani, je njih nesreča še večja. Ker so taki reveži, jih perporočam usmiljenim in dobrotljivim ljudem, če jim zamore kdo kaj pomagati, naj bo v dnarjih ali v obleki, s platnom ali predivom ali v družih rečeh. Saj nesrečni pogorelec vse za dobro vzame, kar mu kdo dá. V Ljubljani naj dobrot-niki gospodu vredniku „Novic“ svoje darove izročijo, po drugih krajih naj jih svojim gospodom fajmoštrom pošljejo, bližnji naj jih gospodu fajmoštru Francu Smoliču v Dobrovi dajo, da bo vse po pravici razdeljeno. Ker se le-tos povsod slaba letina zavolj dolge suše kaže, ni upati, da bi ti reveži samo po bližnjih krajih veliko dobili; zato se tudi na daljne kraje prošnje pošljejo, da bi se jim pomagalo. Lepo, lepo prosijo vbogajme! Zagorc.

Iz Ljubljane. 15. sept. Njeno c. k. Veličanstvo, Ce-sarica Maria Ana so pogorelcom v Lašicah 300 fl. pre-milostljivo podarili. — 10. t. m. so Nj. ekscelencija gosp. deželni poglavar čast. gospod profesorju Metelko-tu od cesarja podeljeni zlati križec z veliko slovesnostjo na persi pripeli.

Novičar iz raznih krajev.

Nj. c. k. apost. Veličanstvo, Cesar, so Nj. c. k. Viso-kosti, nadvojvodu Albrehtu, general-governerju na Oger-skem Najvišje ročno pisanje poslali, s katerim spoznavajo, da so Jim vsi narodi in povsod zvesto vdanost in resnično lju-bezin skazovali, in da so z dovoljnostjo vidili, da dežela ročno v vsem napreduje. Izrekli so dalje presvitli Cesar, da se nadjajo, da se bo to napredovanje v vsih ozérah ohranilo; da bodo s terdnim sklepom se dosedanjih pravil vlade krep-ko držali in želé, da bi to povsod spoznali, zlasti pa ce-sarski služabniki se natanko po tem ravnali. Pri tem pa — pišejo — bo vedno moja skerb, da se različnim narodom še dalje njih narodna vlastitost ohrani in na njih jezik po spodobnosti gleda. — V kupčiji se dobiva papir iz tabako-vih štibelj in rebric narejen, ki se dá po barvi in duhu spo-znati, iz česa je izdelan. C. k. ministerstvo je razsodila, da ima tako papir kot izdelek iz tobaka veljati in da je ž njim pri vvožnji enako ravnati, kakor s tobakom. — Načert nove obertnijske postave je gotov in je sedaj pri der-žavnem svetovavstvu. Prijatli nepogojne obertnijske prostosti bodo tako malo z njo dovoljni kakor uni starega obertnij-skega kopita. Zvedenci vsih deželá, kateri sedanje razmére spoznajo, jo bodo pa gotovo z veseljem sprejeli. — Popi-sovanje, od Nj. Veličanstva zaukazano, se bo začelo pri-hodnji mesec v celem cesarstvu. — Na Dunaji živi 579.457 ljudi. Po takem je Dunaj četrto véliko mesto v Evropi, ker ima London 2.363.141, Pariz 1.174.346, Carigrad 786.990, Petrograd pa le 532.241 prebivavcov. — Na Oger-skem znese vsa odškodnina za odvezo zemljiš 117.497.000 gold., katerih spada na posestnike 109 milijonov 842 tavžent, na duhovne posestva pa 7 milijonov 655 tavžent gold. — Sveti Oče papež so, zvedši, kake svečanosti pripravljajo Njim v čast, svojemu prvemu ministru, kardinalu Antoneli pisali, da jih gine tolika vdanost in ljubezin, pa da vendar prav serčno želé, da bi si zavoljo Njih Rimci toliko stroškov o času revšine in sile na glavo ne nakopavali. Naj-več veselja bi jim naredili, če bi ubogim milih darov raz-delili. Pa prepozno je že bilo, tej želji sv. Očeta vstreči, ker je bilo že vse za slovesno sprejetje Njih Svetosti do-delano. Ubogi so pa vendar tudi še enkrat toliko milih da-rov prejeli, kakor jim jih je bilo spervega namenjenih. —

V Azii je cela karavana s 400 ljudmi in 1700 velbljudi v pušavi strašno poginila. Zašli so namreč v pušavi, vode in hrane jim je zmanjkalo, tako, da so ljudje in živina žeje mreti začeli. Ponudili so se trije Arabi za 20.000 piastrov karavano naprej spraviti. Ko so se nekteri popotniki, ki so jih spremili, v prvem arabskem stanu pogojevali, planejo tolovaji čez une, ki so v pušavi ostali, in vzamejo vse, bla-go in velbljude in gotovino. Ceni se vsa škoda na 5—6 milijonov piastrov. Zavoljo tega je prišlo v Bagdadu več kupcov čisto na beraško palico.

Svetega Mihela vaga.

Svet Mihael, ki vago ima,
En dan vaguje rajnce,
Ko ravno prvič kolera
Je pobirala Krajnce.

Katerega na vago dé,
Ga greh li doli tlači;
O vsacem dosti satan vé,
Se zasmehljivo pači.

Rogat merčes je svoje gnal,
Veselo zavolj zmage,
Zbor angelj-varhov je ostal
Prepaden zraven vage.

Začel je Rafael tako
Otožno govoriti:
Bogu se smili! kaj je to? —
Pa saj se ni čuditi!

Saj vémo kaj godi se vse,
Ko hodimo po sveti,
Kaj človek vés priprost počne,
Kaj satan sam si speti.

Žalvavce Rafael je zbral,
Da ž njimi gré pred Boga;
Bogu je milo tožil, djal:
Prižene nas nadloga.

Oh Oča! ti usmili se
Objoka vredne zemlje;
Strašno je, kakor doli gré,
Vse satan nam odjemlje.

Ob svet'ga Petra rimski stol
Dolg jezik on otresa.
Na tvoje pazi, kakor skol
Na ptice iz drevesa.

Kjerkoli pelje kaka pot,
Jih cele trume vjame;
Poredne kerčme so povsot
Njegove lovske jame.

Pristudil je bivavcom koč
Oblek blago domače;
Le žlahna je že sploh rekoč
Obleka za berače.

Kaj pride iz pijanosti?
Kaj lišpa zna obleka?
Ni treba meni praviti,
Poznamo ga, človeka.

Celó na božje pota gré
Peklenšek sam rogati,
Odpustek opisati vé.
Na sladko strup devati.

Marije človek ne pozná;
Otrok je mater zgubil,
Hudeba ga na verci jma, —
Kako bo tebe ljubil!

Svet Mihael, moj vojskovod,
Naj pride koj do mene."
Odborniki so šli na pot
Spolnit to naročenje.

(Konec sledi.)

Že skoraj ene duše ni,
Ki vago bi spolnila,
Zmotnjavec dobro zdaj stoji,
Možuje, da je sila.

Gospod tako odgovor dá:
„Z vojskami sem udaril,
Pa kaj je prida iz tegá? —
Svet bolj je otraparil.

Zdaj z novo kugo, — kolero
Bom žugal, strašil, tepel;
Pa malo bom opravil ž njo,
Ker človek je oslepel.

Ameriški koren bom dal
Smerdeti in pa gnjiti,
Pa človek rad bo glad prestal,
Da lé se z grehom siti.

Pijanost rada naredí
Tate, Škarjote, Kajne,
In mati je nečistosti,
Nje brat je postopanje.

Pijače, ki je Noeta
In Lota omamila,
Dalj časa terta plesnjiva
Ne bode nič rodila.

Ljudje pa bojo pili strup,
Žganje se temu pravi;
Ob manjem ino bolji kup
Ž človeka zver napravi.

Egipta kdaj nadlog deset
H posluhu ni prignalo,
Tako za dandanašnji svet
Je to še vse premalo.

Prišel bi jez do živega;
Pa vse bi zlo bolelo. —
Bo že li nespokornega
Gorje enkrat zadelo!

Saj Petrov rimski stol stoji
Nepremakljiva skala;
Zastonj pekel se va-nj grozi,
Ne krene ga iz stala.

Vodite duše lih tako
Kot vodil si Tobija,
Da jih kak Asmodej ne bo,
Pomogla bo Marija.

Človeka v kratkem bom učil,
Kaj more mati sveta,
Brezmadežno jo bo čestil,
Ker taka je spočeta.

Po ene bodem smert poslal;
Ker meni so nasproti,
Z britkostmi druge bom berzdal,
Krotil na svoji poti.